

631

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 23 maja 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 30 października 1950 r. w sprawie upoważnienia organów wodno-melioracyjnych do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 30 października 1950 r. w sprawie upoważnienia organów wodno-melioracyjnych do udzielania zamówień osobom, nie wymienionym w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w spra-

wie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-120, poz. 1477), § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Upoważnienia zawarte w § 1 tracą moc z dniem 31 grudnia 1951 r.“

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Dąb-Kocioł*

632

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 18 maja 1951 r.

w sprawie trybu kierowania do pracy lekarzy wymienionych w art. 24 ustawy o zawodzie lekarza.

Na podstawie art. 24 ust. 6 ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 458) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „lekarz“ oznacza lekarza, który uzyskał zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu po dniu 29 października 1950 r., a nie podlega ustawie z dnia 7 marca 1950 r. o planowym zatrudnianiu absolwentów średnich szkół zawodowych oraz szkół wyższych (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 106).

§ 2. 1. Prezydium wojewódzkich rad narodowych, właściwych ze względu na położenie zakładów społecznych służby zdrowia, w których lekarze są zatrudnieni, a jeśli chodzi o lekarzy nie zatrudnionych w tych zakładach — prezydium wojewódzkich rad narodowych, właściwych ze względu na miejsce zamieszkania lekarzy, wydadzą lekarzom w ciągu dwóch miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia skierowania do pracy w zakładach społecznych służby zdrowia.

2. Lekarzom, którzy po dniu 29 października 1950 r. a przed dniem wejścia w życie zarządzenia przesiedlili się do innej miejscowości w celu podjęcia pracy w zakładach społecznych służby zdrowia, wskazanych im przez prezydium wojewódzkich rad narodowych, wydaje się skierowania, zobowiązujące ich do pracy w tych zakładach bądź w innych zakładach położonych w tej samej miejscowości.

§ 3. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej wydaje skierowania po zasięgnięciu opinii komisji zdrowia oraz zgodnie ze szczegółowym ilościowym planem zatrudnienia lekarzy w zakładach społecznych służby zdrowia, ustalonym przez Ministra Zdrowia.

2. W razie skierowania lekarza do zakładu położonego na obszarze innego województwa prezydium działa w porozumieniu z prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na położenie tego zakładu.

§ 4. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej dostarcza komisji zdrowia potrzebne do wydania opinii

materiały, a w szczególności wykaz lekarzy zatrudnionych bądź zamieszkałych na terenie województwa.

2. Komisja zdrowia przed wydaniem opinii zapoznaje się z życzeniami poszczególnych lekarzy, których w tym celu wzywa na swoje posiedzenie.

§ 5. 1. Skierowanie powinno w szczególności zawierać:

- 1) imię, nazwisko i adres lekarza;
- 2) określenie zakładu społecznego służby zdrowia, do którego lekarz zostaje skierowany;
- 3) stanowisko, które lekarz ma objąć w tym zakładzie;
- 4) liczbę godzin pracy w wymiarze tygodniowym oraz
- 5) termin podjęcia pracy; jeśli chodzi o lekarzy, którzy zostają skierowani do innego zakładu społecznego służby zdrowia.

2. W skierowaniu stwierdza się również, że dwuletni okres, w którym lekarz jest obowiązany do pracy w zakładach społecznych służby zdrowia, wskazanych w skierowaniu, biegnie:

- 1) w przypadku, gdy lekarz zostaje zobowiązany do pracy w dotychczasowym zakładzie, jednak z wyjątkiem przypadku określonego w § 2 ust. 2 — od dnia wydania skierowania;
- 2) w innych przypadkach — od dnia podjęcia pracy.

§ 6. 1. Odpis skierowania prezydium wojewódzkiej rady narodowej przesyła zakładowi społecznemu służby zdrowia, do którego lekarz zostaje skierowany.

2. Jeżeli lekarz nie zgłosił się do pracy w terminie określonym w skierowaniu, zakład społeczny służby zdrowia zawiadamia o tym prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ciągu tygodnia od upływu tego terminu.

§ 7. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej, właściwej ze względu na położenie zakładu, w którym lekarz jest zatrudniony na podstawie skierowania, może w przypadkach, gdy uzna to za celowe, przenieść lekarza w czasie trwania obowiązku pracy do innego zakładu społecznego służby zdrowia, położonego w tej samej miejscowości.

§ 8. 1. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej odracza obowiązek podjęcia pracy lekarzowi:

- 1) powołanemu do czynnej służby wojskowej — na czas jej trwania;
- 2) niezdolnemu do pracy — na czas trwania niezdolności;
- 3) odbywającemu studia, prowadzące do uzyskania stopnia doktora — do czasu ukończenia tych studiów, jednak nie dłużej niż na dwa lata.

2. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej może odroczyć obowiązek podjęcia pracy na czas nie dłuższy niż 3 miesiące lekarzowi, zatrudnionemu w charakterze pracownika naukowego w akademii medycznej bądź samodzielnej placówce naukowo-badawczej.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *J. Sztachelski*

633

OKÓLNIA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 maja 1951 r.

w sprawie wykonania rozliczeń z budżetem przedsiębiorstw na rozrachunku gospodarczym.

Powiązanie gospodarki narodowej z budżetem Państwa ustalone na podstawie centralnie opracowanego planu finansowego dla całych gałęzi przemysłu (względnie innych działów gospodarki narodowej) nastąpiło wychodząc ze średniej rentowności tych gałęzi przemysłu (działów gospodarki narodowej).

Zróżniczkowanie poziomu rentowności, występujące w planach poszczególnych przedsiębiorstw, powoduje z jednej strony zwiększenie planowanych wpłat z zysku do budżetu, z drugiej zaś strony w przedsiębiorstwach, których plany wykazują deficytowość bądź niską rentowność, planowe zwiększenie środków obrotowych będzie musiało być pokryte z budżetu.

Również zmiany organizacyjne, przeprowadzone w szeregu działów gospodarki narodowej z dniem 1 stycznia 1951 r., spowodowały, że plany jednych z nowopowstałych jednostek wykazywać będą zwiększenie finansowania z budżetu środków obrotowych i planowanych strat w skutek zwiększenia wpłat z zysku i nadwyżek środków obrotowych w innych jednostkach, podległych temuż resortowi bądź przesuniętych do innego resortu.

Uchwała Nr 81 Rady Ministrów z dnia 3 lutego 1951 r. w sprawie zasad i trybu wykonania budżetu Państwa na rok 1951 (Monitor Polski Nr A-21, poz. 261) zezwala na powiększenie wydatków na finansowanie środków obrotowych i pokrycie strat planowych do wysokości zwiększonych planowanych wpłat do budżetu z zysków i nadwyżek środków obrotowych.

Dla ustalenia zmian, jakie z tego tytułu należy uwzględnić w budżecie, poszczególne resorty gospodarcze winny niezwłocznie złożyć do Ministerstwa Finansów zbiorcze plany finansowe, sporządzone na podstawie planów poszczególnych przedsiębiorstw w obecnie obowiązującym układzie organizacyjnym.

Do wymienionych planów należy dołączyć uzasadnienie zmian w stosunku do kwot przyjętych do budżetu z zachowaniem przepisów § 16 powołanej uchwały Rady Ministrów.

Zaznacza się, że otwarcie dodatkowych kredytów finansowania z budżetu będzie mogło być dokonane dopiero po otrzymaniu skorygowanych zbiorczych planów finansowych.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

634

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 16 maja 1951 r.

w sprawie zmiany wykazu przedsiębiorstw uprawnionych w zakresie swej właściwości do wyrażenia zgody na udzielenie zamówienia centralom przemysłu prywatnego oraz do stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez przedsiębiorstwa, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie § 3 zarządzenia Prezesa Rady Ministrów, Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrów: Finansów, Gospodarki Komunalnej, Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Handlu Wewnętrznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Żeglugi, Leśnictwa, Komunikacji, Zdrowia oraz Budownictwa z dnia 31 sierpnia 1950 r. w sprawie udzielania zamówień centralom prywatnego przemysłu oraz w sprawie stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez osoby, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-112, poz. 1414) podaje się do wiadomości, co następuje:

W załączniku Nr 2 do wyżej wymienionego zarządzenia, ustalającym wykaz przedsiębiorstw, uprawnionych w zakresie swej właściwości do wyrażania zgody

na udzielenie zamówienia centralom przemysłu prywatnego oraz do stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez przedsiębiorstwa, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 roku w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych — wprowadza się następujące zmiany:

1) poz. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Centrala Handlowa Farmaceutyczno-Sanitarna „Centrofarm“;

2) poz. 37 otrzymuje brzmienie:

„37. Dyrekcje Budowy Osiedli Robotniczych“;

3) dodaje się pozycję 41 w brzmieniu:

„41. Centrala Sprzętu Lekarsko - Sanitarnego „Centrosprzęt“.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. *S. Jędrzychowski*